

stensleverance afsluttet den 30. April 1901, altsaa længe før jeg blev Minister.

Saa taler det ærede Medlem om Sagfører Mandal-Bertelsen. Det ærede Medlem siger, det er Spalte 575, vedrørende Sagfører Mandal-Bertelsen: „Dette ganske ejendommelige Forhold kunde ogsaa have sin Interesse; hvorledes det i det hele taget er gaaet til med Justitsministerens gamle Sagførerforretning, om hans daværende Kompagnon stadig fortsætter den i hemmelig Forbindelse med Justitsministeren, hvorledes det i det hele forholder sig, vilde det ikke have ringe Interesse at faa oplyst.“ Jeg kan nu ikke forstaa, hvorfor det kan have en „ikke ringe Interesse“ for det ærede Medlem at faa dette oplyst, eftersom det allerede er oplyst en Gang før for flere Aar siden. Jeg har offentlig under mit Navn udtalt mig om dette Forhold for flere Aar siden. Det var foranlediget derved, at navnlig to Blade, „Social-Demokraten“ og „Vort Land“, skrev en Gang paa Gang og uafladelig Insinuationer om, at jeg havde en Part eller i alt Fald paa en eller anden Maade var interesseret i Sagfører Mandal-Bertelsens Forretning, og som Følge deraf bleve de Andragender og Sager, som kom frem til Justitsministeriet gennem denne Forretning, favoriserede fremfor andre. Der kom et Tidspunkt — det varede længe, fordi jeg er taalmodig af Naturen —, hvor jeg fandt, at nu kunde det være nok, og saa satte jeg en Erklæring i Avisen, gaaende ud paa, at siden jeg var bleven Minister, havde jeg ikke hverken paa den ene eller den anden Maade været interesseret i nogen som helst Sagførerforretning. Man skulde tro, at det var ganske tydelige Ord, men det hjalp ikke en Smule, thi de to ærede Blade bleve ved, og det ærede Medlem staar op her i Tinget og bliver ved, og hvad er det, de blive ved med — ja, de blive ved med at gøre den vældigste Reklame for Mandal-Bertelsens Forretning, og han maa være himmelglad for de kære Mennesker. Det ærede Medlem siger — det er Sp. 565 —, at „det er en almindelig udbredt Mening, at naar man vil have Dispensationer paa et eller andet Omraade eller en Skilsmisse eller lignende hos Justitsministeren, er der ingen sikrere Vej at gaa i dette Land end til Mandal-Bertelsen. Interesserer han sig for en Sag, skriver han Papirerne, er det en almindelig Mening, at det er den letteste og sikreste Vej til at skaffe sig Justitsministerens Øre.“ Jeg ved ikke, om det er en almindelig Mening, men hvis det er en almin-

delig Mening, saa er det en almindelig Mening, som Bladene „Vort Land“ og „Social-Demokraten“ have gjort deres yderste for at udbrede, og en almindelig Mening, som jeg har gjort mit yderste for at stoppe. Det er gaaet med Sagfører Mandal-Bertelsens Sagførerforretning paa samme Maade, som det er gaaet med det Begreb, man kalder Sabroes Pølser. Den Gang det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) etablerede en Pølseforretning — for Resten med fortræffelige Pølser, jeg har selv spist af dem —, toge straks Højrebladene fat paa ham og gjorde et evigt Spænd og Halloj med Sabroes Pølser og gave derigennem det ærede Medlems Pølseforretning det samme, som Otto Mønsted til sin Margarineforretning havde maattet skaffe sig gennem mange Aar med en Bekostning sikkert af Hundrede Tusinder af Kroner til Reklame; det gave Højrebladene det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds ganske gratis — og jeg under det ærede Medlem det godt, jeg under altid mine Medmennesker det godt, især naar deres Varer ere gode —, den samme Reklame, som Bladene „Vort Land“ og „Social-Demokraten“ i rigeste Maal have ladet tilflyde Sagfører Mandal-Bertelsen. Og saa er Forholdet dog det ganske jævne og simple, at næsten et Aar før jeg blev Minister, opgav jeg min Sagførerforretning og overdrog den til min mangeaarige Fuldmægtig, Sagfører Mandal-Bertelsen, fordi jeg var bleven træt af en Sagførers stærkt opslidende Gerning. Derfor kunde jeg med Sandhed sige, efter at jeg var bleven Minister, at efter den Tid var jeg ikke, hverken paa den ene eller den anden Maade, direkte eller indirekte, interesseret i den eller i nogen anden Sagførerforretning. Og den bestemte Udtalelse gentager jeg her.

Saa taler det ærede Medlem — det er Sp. 575 — . . .

Formanden: Er Justitsministeren nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Justitsministeren (Alberti): Nej.

Formanden: Jeg skal saa udsætte Mødet, der optages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.